

ΝΙΚΟΣ ΣΑΧΙΝΗΣ

"ΤΕΧΝΗ,, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964

1899

Κι' όμως, μέσα στην λευκή βιαιότητα του Σαχίνη, υπάρχει μιὰ δύναμη όπτικῆς συμπύκνωσης, και μιὰ περιφρόνηση για τὴν εύκολη ώραιοποίηση που άνυψώνουν τὶς εἰκόνες του πάνω από τὴν συνηθισμένη άδεξιότητα τῶν προσεγγίσεων που Ισχυρίζεται ότι άποτελεῖ τὴν « Νέα » Παραστατικότητα.

Pierre Rouve - THE ARTS REVIEW - February 1964

Και οἱ δύο και ὁ Σαχίνης κι' ὁ Πηλαδάκης μάς χτίζουν πάνω σὴν ἐπιφάνεια τῶν πινάκων τους περιοχές έξ ἴσου περίπλοκες με χάρτες. Στὴν περίπτωση του ὁ Σαχίνης με ἑτερόκλητα άντικείμενα σαν τὸ άφρώδες ἔλαστικό και τὸ μέταλλο, και πάντα με θαρραλέα χρώματα.

Guy Brett - THE GUARDIAN - 5 . 2 . 1964

Ἐνάμεσα στὶς πλέον ἑνδιαφέρουσες άναζητήσεις μπορούμε ἑν τούτοις νά σημειώσουμε, τὶς ἔρευνες του Σαχίνη. Τὸ συγκινησιακό του πεδίο προβάλλει από αύστηρά χρώματα, που μέσα τους ἔχουν ἑνταχθῆ ἑτερόκλητα άντικείμενα. Ὁ ἡδονισμός τῆς ματιέρας και ὁ αύστηρός χρωματισμός του Ἄδω γοητεύουν αὐτὸν τὸν ζωγράφο του Βορρά, ὁ ὅποιος συμφιλιώνει τὴν σημερινή ἑκφραση με τὶς άναμνήσεις μιᾶς παραδοσιακῆς τεχνικῆς.

Tony P. Spiteris - GALLERIE DES ARTS - Avril 1964

Ὁ Ν. Σαχίνης εἶναι ἑνας από τούς πιὸ δυναμικούς πειραματιστές τῆς Ἑλλάδας. Ἐκφράζει μιὰ ἑντονα σύγχρονη αἴσθηση περιέργειας και άνησυχίας και ἡ δυνατό του άπεικόνιση ἔχει κάτι τὸ κοινό με τούς σύγχρονους Ἰσπανούς. Πράγματι, οἱ τελευταῖες του άναζητήσεις ὅπου χρησιμοποιεῖ ξένα άντικείμενα ἑπεκτείνουν αὐτὴν τὴν ἐπίδραση. Ὅμως στὸν Σαχίνη διαφαίνεται ἐπὶ πλέον μιὰ βυζαντινὴ ποιότητα σὴν άπεικόνιση και στὸ χρώμα, για νά ἑκφράση μυστήριο και θαύμα, ἰδιαίτερα ἑντονα σὴν σειρά τῶν ἔργων που στάθηκε σαν άποτέλεσμα μιᾶς ἐπίσκεψης στὰ μοναστήρια του Ἄδω.

Charles Spenser - THE STUDIO INTERNATIONAL - February 1964

Φαντασία ὑπερβατικὴ στὸν συνδυασμὸ ὕλικῶν στὸ ἔργο του Ν. Σαχίνη.

THE TIMES - 13 . 2 . 1964

Ὁ Σαχίνης ἑνσωματώνει άντικείμενα άποκαλυπτικά μέσα σὲ ἑνα περιεχόμενο ἑξπρεσιονιστικό, μορφῆς άφηρημένης-κλασσικῆς.

Pierre Restany - ARTS - SPECTACLES - 1964

Ὁ Σαχίνης συμφιλιώνει μιὰ ξεκάθαρη προτίμηση για τὸ πλαστικό «άνεκδοτο» και τὴν ποίηση μέσα σὲ πολύπλοκα κι' ὅμως πάντοτε εύκολοδιάβαστα ἔργα.

M. T. Maugis - LES LETTRES FRANÇAISES - 1964

Ο Σαχίνης, πιο πολύ μέσα στα πλαίσια του γραφισμού, μοιάζει να προβληματίζεται με μια ώριμη αντιμετάθεση (μεταγραφή) του πραγματικού, εμπνευσμένος από τις φυσικές ματιές, τοποθετώντας έτσι τον θεατή σε μια ατμόσφαιρα προεκτεινομένου χώρου.

Jeannine Lipsi - BEAUX ARTS - BRUXELLES - 1964

Ο Σαχίνης πραγματοποιεί κολλάζ, ένσωματώσεις μετάλλων, δέτει σε ενέργεια την άσωματη πραγματικότητα.

G. Cassiot - Talabot - CIMAISE - Janvier - Mars 1964

Αντλώντας τα μέσα του από τις σύγχρονες τάσεις της Τέχνης που κυρίως αποβλέπουν σε μια ενεργειακή προβολή, ο Σαχίνης τα μέσα αυτά τα υποτάσσει σε μια αισθητική πάλι νομοτέλεια, τα ήσυχάζει κρατώντας την ενέργειά τους μέσα σε μια τετελεσμένη σε λόγο και όχι ανοιχτή σε κραυγή μορφή. Έτσι τοποθετείται πάλι σε ένα χώρο βάθους αν όχι φυσικού, ψυχικού απ' όπου αναδύονται με όλον τον πλούτο τους τα αυθόρμητα και τα τυχαία, για να φθάσουν ως την επιφάνεια και εκεί να υποστούν μια επεξεργασία ακρίβειας στην έκλογή όσων χρειάζονται, την απόρριψη όσων δεν χρειάζονται, μια όργανωση στις σχέσεις και στο συναρτημένο τους σύνολο.

Ελένη Βακαλό - ΤΑ ΝΕΑ - 7 . 6 . 1963

..... Κάθε στοιχείο στον πίνακα «μετέχει» στην σύνθεση. Ζητεί να βρίσκεται σε κατηγορηματική σχέση με όλα τα άλλα, ενώ συγχρόνως το δυναμικό των μορφών που χρησιμοποιεί ο Σαχίνης είναι τόσο πολυσήμαντο ώστε κάθε φορά να μπορεί να δίνει καινούριες λύσεις.

Δ. Α. Φατούρος

Εισαγωγή στο πρόγραμμα της ατομικής έκθεσως στην «Έλληνοαμερικανική Ένωση», Δεκέμβριος 1961

ΕΡΓΑΣΙΑ 1963 - 1964

- A. Το Έλος (Τέσσερες παραλλαγές).
- B. Έρευνα πάνω σε μια επιφάνεια.
- Γ. Οικείοι χώροι.
- Δ. Ίστορίες με αντικείμενα.
- Ε. Ζωγραφική με έλαφρά ύλη.

*Με τις σχέσεις μου
για τα χαρακτηριστικά
και το κενό στο
σημείο*

"TECHNI,, SOCIÉTÉ CULTURELLE - THESSALONIKI, GRÈCE

SAHINIS P E I N T U R E S

18 NOVEMBRE - 8 DECEMBRE 1964

Παρουσιάζει έργασία του από τὸ 1943.

Ἴ�τομικὲς ἐκθέσεις :

Στὴν Ἀθήνα : «Παρνασσός» 1954, «Ζυγός» 1958, «Ἑλληνοαμερικανικὴ Ἐνωσις» 1961.
«Αἶθουσα Ἐκθέσεων Χίλων Ἀθηνῶν» 1963.

Στὴν Θεσσαλονίκη : Σὲ διάφορες αἶθουσες 1950, 1954, 1957, «Τέχνη» 1959 καὶ «Τέχνη» 1961.
Συμετέχει σὲ ὅλες τὶς Πανελληνίους Ἐκθέσεις ἀπὸ τὸ 1948 καὶ σὲ πολλὰς ὁμαδικὰς.

Στὸ ἐξωτερικὸ :

1954 Ἀμερικὴ, 1959 - 60 Salon d' Art libre Παρίσι, 1962 Galleria Giotto Φλωρεντία,
1964 Drian Gallery Λονδίνο, 1964 Gallerie Pierre Domec Παρίσι, Ἐκθεσις Συγχρόνου
Ἑλληνικῆς Τέχνης Βρυξέλλες, 1964 Διεθνὴς Ἐκθεσις Θεραπευτικῆς Τέχνης (ὕπὸ τὴν
αἰγίδα τοῦ Ἀντρέ Μαλρώ) Παρίσι καὶ Ρουαγὲν.

Ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐφηρμοσμένη Τέχνη. Ἔχει κάνει σκηνικὰ καὶ κουστούμια γιὰ τὸ
Κρατικὸ Θέατρο Βορείου Ἑλλάδος.

Ἔργα του βρίσκονται σὲ πολλὰς Δημόσιες καὶ Ἰδιωτικὰς Συλλογὰς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ
Ἐξωτερικὸ (Τορόντο, Μόντρεαλ, Νέα Ὑόρκη, Σιάτλ, Δυτ. Βερολίνο, Μόναχο, Παρίσι,
Λονδίνο, Τέλ - Ἀβίβ),